

Συνέντευξη στον Βασίλη Σκουρή για την εφημερίδα «Εθνος»

Σήμερα διεξάγεται το ντιμπέιτ. Τι περιμένετε από τον Γιώργο Παπανδρέου;

Θα ήθελα βέβαια και μία ανοιχτή ελεύθερη, δίχως ισχυρή διαιτησία, αναμέτρηση πρόσωπο με πρόσωπο Καραμανλή – Παπανδρέου. Αυτή θα ήταν μία κορυφαία στιγμή της πολιτικής. Από τον Πρόεδρό μου περιμένω να βρει τρόπο να υπερβεί τον θόρυβο των πολλών συνομιλητών και να αναδείξει τις θεμελιώδεις καινοτομίες της διακυβέρνησής του, να συγκεντρωθεί με απλό χειροπιαστό τρόπο στις μεγάλες προγραμματικές προτεραιότητες που συγκινούν το λαό και να προβάλλει τα σημεία που κάνουν τη διαφορά με τη Δεξιά.

Ωστόσο στην κοινωνία υπάρχει έντονη αντίθεση στα μεγάλα κόμματα και ένας γενικευμένος σκεπτικισμός.

Ο Παπανδρέου και εμείς δεν πρέπει να φοβηθούμε την ψυχολογία μίας γενικευμένης κριτικής ή και απόρριψης του πολιτικού συστήματος. Αντίθετα πρέπει να την εσωτερικεύσουμε και να την μετουσιώσουμε σε μια δημιουργική δύναμη αυτοανανέωσης του ΠΑΣΟΚ, μεταβολής του πολιτικού σκηνικού και αλλαγής του τρόπου διακυβέρνησης. Με λίγα λόγια ο Παπανδρέου πρέπει να βρει τον τρόπο να δείξει ανθρώπινα και ζεστά ότι το ΠΑΣΟΚ που θα έρθει στην εξουσία στις 17 του Σεπτέμβρη θα είναι καλύτερο από το ΠΑΣΟΚ που την έχασε το Μάρτη του 2004.

Τον κ. Καραμανλή πώς τον κρίνετε; Αν και διαφημίζεται ως το ισχυρό χαρτί της Νέας Δημοκρατίας, εν τούτοις αποφεύγει το διάλογο και την αντιπαράθεση σε όλη την προεκλογική περίοδο.

Τι ισχυρό χαρτί μπορεί να είναι ένας πρωθυπουργός που στην διάρκεια της θητείας του συντελέστηκε το μεγαλύτερο οικονομικό και πολιτικό σκάνδαλο όπως είναι τα δομημένα ομόλογα και η μεγαλύτερη εθνική καταστροφή από τον Εμφύλιο Πόλεμο; Η κορυφαία πράξη της πολιτικής είναι η διαχείριση κρίσεων και κινδύνων. Ο καλός ο καπετάνιος στη φουρτούνα φαίνεται. Ο Καραμανλής σ' όλες τις κρίσεις μέχρι σήμερα δεν μπόρεσε να πιάσει δυνατά το τιμόνι, να συντονίσει, να πει στον καθένα τι θα κάνει και να εμψυχώσει. Κρυβόταν και εμφανιζόταν εκ των υστέρων. Είναι ο άνθρωπος που απέτυχε παταγωδώς να διαχειριστεί όλες τις κρίσεις όπως οι υποκλοπές, τα δομημένα και τα καμένα. Ο αρχηγός που έμαθε τα κόλπα του πολιτικού τακτικισμού όπως ο καθορισμός της ημερομηνίας των εκλογών, που ασκήθηκε να εκφωνεί με στόμφο τις γραπτές ομιλίες του, εμφανίζεται ανίσχυρος να αρχίσει μία οποιαδήποτε δουλειά και να την τελειώσει. Πολύ ύφος, λίγη ουσία.

Τα μικρά κόμματα καλούν τους πολίτες να ψηφίσουν για ανίσχυρη κυβέρνηση αδιαφορώντας, μάλιστα, αν θα υπάρξει κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ ή ΝΔ.

Είναι πολύ εύκολο να καταγγέλλεις και να τσουβαλιάζεις τους πάντες και τα πάντα όπως κάνουν τα λεγόμενα μικρά κόμματα αλλά το δύσκολο είναι να αναλαμβάνεις την ευθύνη και να δίνεις λύση στα προβλήματα. Είναι ανθρώπινο ευρύτερα στην κοινωνία να θρηνούμε, να χτυπιόμαστε, να ξεσπούμε μέσα σε μία εθνική καταστροφή αλλά τη Δευτέρα στις 17 κάποιος πρέπει να κάνει τη δουλειά, κάποιος πρέπει να πιάσει δυνατά το τιμόνι και να κυβερνήσει καλύτερα.

Εσείς, προσωπικά, είστε υπέρ της ανάδειξης αυτοδύναμης κυβέρνησης;

Το ΠΑΣΟΚ πρέπει να βγει πρώτο κόμμα με αυτοδύναμη πλειοψηφία και να σχηματίσει κυβέρνηση ευρείας προοδευτικής βάσης με τη μέγιστη δυνατή σύγκλιση προοδευτικών

δυνάμεων, οργανωμένων ή κομματικών ή διάχυτων. Είτε έχουμε αυτοδύναμη πλειοψηφία είτε όχι είναι βέβαιο ότι θα αναζητήσουμε ευρύτερη συνεργασία ή στήριξη. Είναι σε θέση ας πούμε ο Συνασπισμός ή το ΚΚΕ να ανταποκριθούν στην πρόσκλησή μας για προγραμματική συνεργασία, συνολική ή μερική, έστω για δύο, τρία ζητήματα; Δυστυχώς βλέπουμε μία παλινδρόμηση σε οπισθοδρομικές θέσεις. Είναι χαρακτηριστικό ότι το ΚΚΕ φαντασιώνεται ότι έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση με την κρατικοποίηση των πάντων θα λύσει ως δια μαγείας τα κοινωνικά προβλήματα. Στην πραγματικότητα, παρά τα ιδανικά του, θα οδηγήσει σε μία οπισθοδρομική, γραφειοκρατική και φτωχότερη κοινωνία. Σε μία εξίσωση προς τα κάτω.

Ο Συνασπισμός;

Και εκεί αναπαράγονται αδικαιολόγητα ορισμένες τάσεις απομίμησης του ΚΚΕ. Ωστόσο αντικειμενικά, με λίγη προσπάθεια θα μπορούσαμε να συγκλίνουμε έστω σε μερικά κορυφαία ζητήματα όπως το περιβάλλον και η μεταρρύθμιση στα δημόσια πανεπιστήμια. Μακάρι να είχαν τα κότσια να πάρουν ακόμη και ένα υπουργείο σε αυτούς τους κρίσιμους τομείς και να αποδεχθούν μία στήριξη της προοδευτικής κυβέρνησης σε μία πιο περιορισμένη ατζέντα. Διαφορετικά θα πάμε σε νέες εκλογές και η πόλωση Αριστερά – Προοδευτική Παράταξη θα είναι καταλυτική και συντριπτική για τα μικρά κόμματα και την απροθυμία τους να συμβάλλουν αποτελεσματικά σε λύση των μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων.

Τον «εμφύλιο» της Αριστεράς πώς τον κρίνετε;

Είναι μία ένδειξη αδιεξόδου. Συγκρούονται για μία περιορισμένη πίτα του εκλογικού σώματος αντί να αναζητήσουν λύσεις προς το μέλλον της χώρας. Ειδικά στο ΚΚΕ έχει πάρει τη μορφή μίας ψύχωσης προς όλες τις «συγγενείς» δυνάμεις. Ο γείτονάς μου είναι ο μεγαλύτερος εχθρός μου και όχι η Δεξιά. Είναι το σύνδρομο του σκαντζόχοιρου που έχω αναπτύξει με άλλη ευκαιρία στην εφημερίδα σας.

Ο Καραμανλής πάντως ζητάει μία δεύτερη ευκαιρία...

Τι θα κάνει σε μία δεύτερη θητεία, αποδυναμωμένος κοινοβουλευτικά και αποδομημένος ηθικά και πολιτικά, που δεν μπόρεσε να το κάνει όταν είχε μεγάλη κοινοβουλευτική πλειοψηφία, πολιτική υπεροχή και την υποτιθέμενη ψευδεπίγραφη φρεσκάδα της πρώτης και τελευταίας του τετραετίας; Συγκρίνετε την Ελλάδα των Ολυμπιακών Αγώνων που παρέδωσε το ΠΑΣΟΚ με τη σημερινή Ελλάδα του Καραμανλή. Βρέστε στη θητεία του Καραμανλή κάτι ισοδύναμο με το Μετρό, την Αττική Οδό, το Ελευθέριος Βενιζέλος, το Ρίο – Αντίρριο, την Εγνατία, την ένταξη της Ελλάδας στην Ευρωζώνη, την ένταξη της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η σύγκριση είναι καταλυτική.

Στις 17 Σεπτεμβρίου τι πρέπει να αλλάξει στη χώρα Μίμη;

Ο τρόπος διακυβέρνησης. Το ΠΑΣΟΚ θα εισάγει μία νέα δημόσια διαχείριση. Θα συνδέσει για πρώτη φορά τη δημόσια χρηματοδότηση με τα τελικά αποτελέσματα σε ποσότητα και ποιότητα υπηρεσιών σε χώρους δημόσιας και κοινωνικής ευθύνης όπως η υγεία, η παιδεία, το περιβάλλον, η ασφάλεια των πολιτών. Μέχρι σήμερα με τον προϋπολογισμό λέμε τι δίνουμε εδώ κι εκεί. Ποτέ δεν εξετάζουμε το τι παίρνουμε σε ανταπόδοση για το χρήμα των φορολογουμένων σε ποιότητα υπηρεσιών. Αυτή είναι μία από τις πιο δύσκολες καινοτομίες για να αποκτήσουμε επιτέλους αποτελεσματικό κράτος και να αυξήσουμε την απόδοση της δημόσιας δαπάνης. Δηλαδή για να πιάνουν τόπο τα λεφτά των Ελλήνων φορολογουμένων.

Ξέρω ότι είσαι έτοιμος για το ασφαλιστικό. Αν υποθέσουμε ότι ο Παπανδρέου σου ανέθετε τον τομέα αυτόν από πού θα ξεκινούσες;

*Έχω πει πολλές φορές ότι το κύριο πρόβλημα στο ασφαλιστικό δεν είναι πια τα όρια ηλικίας, ούτε το ύψος των εισφορών οι οποίες δυστυχώς είναι μεγάλες, ούτε οι συντάξεις που είναι μικρές και πρέπει να τις αυξήσουμε. Είναι το μικρό αποθεματικό. Σαν πρώτη πράξη εμπιστοσύνης με τους ασφαλισμένους επιλέγουμε τη δημιουργία ενός νέου συμπληρωματικού αποθεματικού, ενός νέου «κουμπαρά» όπως είναι το «επενδυτικό κεφάλαιο» που ονομάζουμε στο πρόγραμμα **Εθνικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης**. Εκεί θα καταθέτουμε όλα τα έσοδα από την εντατική και έξυπνη εκμετάλλευση της ακίνητης περιουσίας του Δημοσίου, τα έσοδα από πιθανές μετοχοποιήσεις και αδειοδοτήσεις κινητής τηλεφωνίας και τηλεόρασης καθώς και μέρους της φορολογίας σε είδη μη λαϊκής κατανάλωσης. Το κεφάλαιο αυτό θα είναι κλειδωμένο το λιγότερο δέκα χρόνια ώστε με τις αποδόσεις του να στηρίξουμε το ασφαλιστικό στη δυσκολότερη καμπή του και να νοιώσουν εμπιστοσύνη και ασφάλεια για τις συντάξεις τους οι Έλληνες φορολογούμενοι.*

Ποια είναι αυτή η δυσκολότερη καμπή;

Αρχίζει όταν η δικιά μου γενιά θα μπαίνει στη σύνταξη. Σημειώστε ότι είναι η πιο πολυάριθμη γενιά στην ανθρώπινη ιστορία που θα ζήσει περισσότερα χρόνια αλλά έχει κάνει τα λιγότερα παιδιά και συνεπώς η έξοδός της από την εργασία ανατρέπει τις ισορροπίες εργαζομένων – συνταξιούχων. Σε κάθε περίπτωση θα στηρίξουμε καλές και βιώσιμες συντάξεις και θα ματαιώσουμε το σχέδιο της Δεξιάς να οδηγήσει σε χρεοκοπία το ασφαλιστικό σύστημα και να υποκαταστήσει την σύνταξη με ένα κρατικό προνοιακό επίδομα επιπέδου πτωχοκομείου.

Και στο ΠΑΣΟΚ τι πρέπει να αλλάξει;

Με τον αέρα της νίκης ο Παπανδρέου πρέπει να κάνει ότι δεν μπόρεσε στο ξεκίνημα της ηγεσίας του. Δηλαδή να επανιδρύσει το ΠΑΣΟΚ, να το ανασυγκροτήσει ιδεολογικά, προγραμματικά, οργανωτικά και να ανανεώσει ριζικά την δημοκρατική αριστερά και κεντροαριστερά στην Ελλάδα. Αυτό είναι το στοιχείο αν θέλει να ανταποκριθεί στην ιδρυτική καινοτομία της 3^{ης} του Σεπτεμβρη. Στον γενετικό κώδικα του ΠΑΣΟΚ, στο DNA του, υπάρχει ο ιδρυτικός κωδικός αλλαγή, αλλαγή, αλλαγή. Για να αλλάξουμε τα πράγματα πρέπει να έχουμε το κουράγιο να αλλάζουμε οι ίδιοι. Σε αυτήν τη δημιουργική πρόκληση πρέπει να ανταποκριθούμε όλοι από τον Πρόεδρο μέχρι το κάθε μέλος και φίλο της μεγάλης προοδευτικής παράταξης.